

En symbolsk kamp om liv og død

Stolte traditioner gør ingen verdensmester. Alligevel forsøger dansk fægtning at rejse sig efter et kuldsejlet eliteprojekt. VM i næste uge er første skridt på Alexander Normann Jørgensens vej mod OL i Beijing.

Fægtning

Af Brit Therkildsen

Det lykkedes ikke. Trods en flok træningsivrige fægtere, en højagtet russisk træner, økonomisk støtte og total fokus mod de olympiske lege. Trods juniormedaljer og lovende resultater i talenternes første seniorår, så floppede de, da det gjaldt. I to omgange glippede kvalifikationen til de olympiske lege, og da fægterne samtidig fik nok af den Team Danmark-støttede russiske landstræner, Boris Fomenko, faldt eliteprojektet til jorden.

Ikke at det rører Alexander Normann Jørgensen. Han lader sig ikke forstyrre af, at Team Danmark mener, at de danske fægtere ikke har et niveau, der er værd at støtte. At sponsorerne er mere end tilbageholdende, og at han p.t. er den eneste, som Dansk Fægte-Forbund vurderer, har klasse til at nå de olympiske lege i Beijing om to år. Og derfor p.t. er på træningslejr i Ungarn på egen hånd.

»At jeg ønsker at fægte i verdenseliten, har intet med Team Danmark at gøre. Jeg fægter, fordi jeg synes, det er sjovt. Og fordi jeg har nogle mål med min fægtning, som jeg ønsker at opnå. Jeg gør det, fordi jeg tror på det, og fordi jeg har et brændende ønske om at opnå noget specielt med den sport, jeg elsker. Desuden er det vigtigt for mig at sætte dansk fægtning på verdenskortet og på den måde hjælpe sporten herhjemme«, siger Alexander Normann Jørgensen.

Han er 26 år, nummer 47 på verdensranglisten i fleuret og fra Hellerup Fægteklub. Begejstret for sportens intense konkurrence, den hårde træning og den udefinerbare følelse af uovervindelig, en sejr giver.

»Fægtning er en sport for alle mennesker og kan være udfordrende lige meget, hvad niveau du er på, alders- og konditionsmaessigt. Den er krævende både fysisk og mentalt, og man kan mærke, at man er i en slåskamp på liv og død, selv om den er symbolsk og ikke gør ondt. Omvendt er et nederlag en væsentlig bagside. Det kan ødelægge mit humør i mange måneder. Årgamle nederlag kan stadig plage mig. Det værste ved sporten er dog, at den går væsentligt ud over mit sociale liv. Jeg har alt for lidt tid til at se mine venner, min familie og min kæreste,

PÅ SPRING. Alexander Normann Jørgensen (th.) har rettet spidsen af sin fleuret ind mod de olympiske lege i Beijing om to år, men inden da gælder det VM i Torino. – Foto: Thomas Borberg

FÆGTNING

En ædel kappestrid

Fægtning har rødder tilbage til år 1200 f.kr., hvor egypterne begyndte at dyrke kappestriden som en sport. Moderne fægtning blev udviklet under renessancen og frem til det 18. århundrede. I Danmark var fægtning udbredt i 1600-tallet, hvor Christian IV satsede på at udvikle danske fægtere, hvilket gjorde sporten så højagtet, at Ludvig Holberg i 1700-tallet regnede fægtemestre på linje med universitetsprofessorer. I 1896 kom fægtning på det olympiske program, og selv om De Tre Musketærer og Zorro har vist adskillige af sportens farifulde detaljer, så er faktum, at moderne sportsfægtning foregår under klart kontrollerede og regulerede forhold. Fægtere bærer, foruden deres våben, et specielt sikkerhedsudstyr (fægtebukser, vest, handsker og masker), og der er ingen fysisk kontakt som i andre kampsportsgrene, hvilket nedsætter risikoen for skader betragteligt.

Fægtning er delt op i tre klasser; fleuret, kårde og sabel, der alle er olympiske discipliner. Der afholdes VM og EM hvert år foruden en løbende World Cup.

■ Fleuretten har en 90 cm fleksibel, rektangulær klinge med en lille fjederkontakt i spidsen. Denne kontakt er forbundet med en ledning, der løber gennem klingens tilbage til et meldeapparat, der registrerer touches på modstanderens torso. Torsoen er eneste gyldige træfsted i fleuret, og det skal ske med en kraft på minimum 500g.

■ Kårdens trekantede klinge er også 90 cm lang og med sine 750g det tungeste våben. Ligesom fleuretten har kården en lille fjederkontakt monteret i spidsen, men stødet skal falde med et tryk på mindst 750g. På kårde er hele kroppen gyldigt træfsted.

■ Sabeln har samme længde og vægt som fleuretten, og den første tredjedel er trekantet, hvorefter den flader ud. For at beskytte fingrene mod hug er skålen på sabel en del større end på de andre våben. Touche opnås ved hug eller stik på modstanderens overkrop – modsat kårde og fleuret, der kun er stikvunde. Der kræves ikke et vist tryk for at få point, men blot en berøring af modstanderens gyldige træfsted, der er overkroppen.

Kilde: www.fagtning.dk

hvilket i perioder kan være svært at kapere».

»Men jeg tror ikke, der er nogen grænser for, hvor mit talent og min træningsindsats kan tage mig hen. Spørgsmålet er, hvor lang tid jeg vil blive ved. Der er dog specielt to ting, jeg gerne vil opleve i min karriere: at kvalificere mig til OL og at vinde en medalje ved et af de store mesterskaber – OL, VM, EM, World Cuppen. Jeg har været meget tæt på medaljer tre gange nu, så det skal nok komme».

OL i 2012

Det er et fremsyn, som fægteforbundets formand, Jørgen Kjølner, deler.

»Alexander er vores eneste håb, et spinkelt et ganske vist, men trods alt et håb. Og i den forbindelse er VM i næste uge en vigtig platform. Vi har 10 fægtere med, men for de fleste er mesterskabet et trin i forberedelserne på vej mod OL i 2012. For hvis ikke vi, et olympisk forbund, et af de ældste – vi fylder 100 år til næste år – vil eliten og har som mål at skabe olympiske deltagere, så kan vi lige så godt lukke«, siger formand Jørgen Kjølner.

»Vores sport er ren, sober og har en høj etik, så selvfølgelig vil vi eliten, selv om Team Danmark ikke længere støtter os økonomisk«, siger formanden. Knud Skadborg er konsu-

lent i Team Danmark. Ikke med fægtning som ansvarsområde, men han var sportschef i fægteforbundet, da eliteorganisationen støttede fægternes duel med OL-kravene.

»Vi lavede et decideret udviklingsprojekt i 1992. Team Danmark hentede en dygtig russisk fægtemester, der var verdensmester med sit landshold. Der var en talentgruppe, en vis grøde i idrætten, så fægterne blev sat til at træne meget og systematisk, og de fik mulighed for at komme ud til World Cup-stævner, som foregår over hele verden og derfor er dyre«, fortæller Knud Skadborg.

I starten var projektet meget succesfuldt. En to-tre generationer tilbage var Danmark en stor fægtation, og inden for de første to år fik de flere medaljer som juniorer og havde lovende resultater som seniorer.

»I 1996-1998 var hele holdet i top-32, det var helt fantastisk«. Internationalt er fægtning en stor satsningsdræt, fordi der er mange olympiske medaljer på spil, men samtidig var det danske projekt også meget spinkelt, fordi man satsede på en lille gruppe talenter.

»Det er klart, at når du sætter unge mennesker i 18-20-års alderen til at træne meget, så er de i perioder også ude med skader. Og da

OL-kvalifikationen så glippede, droppede nogle fra, og der var ikke nye til at tage over. Forbundet havde nok forsømt at holde liv i laget under, ligesom der var strid om, hvor elitecenteret skulle ligge. Nogle klubber ville ikke afgive deres fægtere, det gik ud over deres klubmiljø, og ja, der opstod en masse myter, som det jo sker, når alting bliver for småt. Resultaterne begyndte at gå ned ad bakke, og selv om der var en efterdønning med Kasper Peterson, han nåede, som den første dansker i 30 år, i en VM-ottendedelsfinale – det var et fantastisk resultat – så tæller Team Danmark jo medaljer, og Team Danmark mente, at der var for langt op til dem«, fortæller Knud

Skadborg.

»Det er en historie, der går igen i mange forbund. Vil man elite, må du satses helhjertet. For der er meget langt op til toppen, og vil du derop, så er det i hvert fald ti år, hvor du skal træne systematisk. Så alt i alt var det nok fornuftigt, at Team Danmark checkede ud«, siger Knud Skadborg og understreger, at han var ulønnet sportschef i fægteforbundet og ikke ansat i Team Danmark, da eliteprojektet kørte.

Ingen beklagelser

Derfor er Dansk Fægte-Forbund i dag placeret i Team Danmarks rådgivningsprogram, der, som navnet antyder, er rådgivning og ikke

FÆGTNING

Medaljer og medlemmer

■ Dansk Fægte-Forbund har siden slutningen af 1980'erne haft omkring 1.000 medlemmer, men oplevede en eksplosiv fremgang i 2005, hvor antallet steg til 1.606 medlemmer. I år er pt. 1.552 personer medlem af en fægteklub, heraf er 1.167 mænd.

■ Danske olympiske medaljer i fægtning: Athen 1896: Holger Nielsen, bronze i sabel Stockholm 1912: Ivan Osier, sølv i kårde Paris 1924: Ellen Osier, guld i fleuret Paris 1924: Grete Heckscher, bronze i fleuret London 1948: Karen Lachmann, sølv i fleuret Helsinki 1952: Karen Lachmann, bronze i fleuret.

Kilder, bl.a.: fagtning.dk, dif.dk, touche.wordpress.com

brit.therkildsen@pol.dk

Det gode selskab styrker VM-håbet

Det mandlige håndboldlandsholds deltagelse i næste måneds prestigefyldte World Cup i Tyskland og Sverige er resultatet af EM-succes og landstrænerens 'salgsturné'. Og de hårde testkampe hindrer ny VM-fiasko, garanterer Ulrik Wilbek.

Håndbold

Af Rasmus Bech

Ganske vist er det et afbud fra de franske europamestre, der har åbnet døren til 'det gode selskab' og muliggjort dansk deltagelse i månedens World Cup i håndbold i næste måned – den prestigefyldte venskabsturnering mellem verdens førende håndboldnationer og dermed også den bedst tænkelige VM-forberedelse for cheftrener Ulrik Wilbeks landshold. Men når det danske mandskab er lukket ind på bekostning af højere rangerede VM-nationer, så skyldes det også en anerkendelse af holdets nuværende styrke – som eksempelvis kom til udtryk gennem EM-bronzen vundet i

Schweiz tidligere på året.

Det mener Ulrik Wilbek – som er lykkelig for, at han og holdet fra 24. til 29. oktober i Bremen, Hannover, Helsingborg og Malmø skal møde verdens aktuelt seks bedste håndboldnationer samt Sverige. Men som heller ikke lægger skjul på, dog i beskedne vendinger, at hans flittige tilstedeværelse ved store turneringer, bl.a. EM- og VM-slutrunderne for U-landsholdene, er blevet brugt til at tale dansk håndbolds sag. »Det stille diplomati skader jo ikke«, som landstræneren udtrykker det, når han referer til sine samtaler med udenlandske landstrænere og håndboldbosser.

Under alle omstændigheder – Danmark er atter med i World Cuppen, som man tidligere har været i stand til at

sætte sit præg på. Dette års udgave af den otte hold store turnering er anderledes skruet sammen end tidligere, idet den er en fusion af den svenskarrangerede World Cup og den tyskarrangerede Super Cup. Det er forklaringen på, at den ene indledende pulje afvikles i Tyskland – her spiller Danmark – og den anden i Sverige.

Turneringen tæller traditionelt de otte bedste hold fra den seneste VM-slutrunde, inklusive værtsnationerne. Men da hverken Sverige eller Tyskland var blandt de otte ved slutrunden i Tunesien i 2005 – og da de i sagens natur skal være med – glider de ind i stedet for slutrunders nr. 7 og 8, nemlig Norge og Rusland.

Og da Frankrig, der sluttede på 3.-pladsen i Tunesien, har meldt fra, er der ud-

peget en ny deltager: VM's nr. 13, Danmark, som altså er kommet med på bekostning af Norge, Rusland, Tjerkiet og Slovenien, der alle blev bedre placeret end Wilbekmandskabet.

Egentlig skulle det danske hold have deltaget i en turnering i Polen i samme tidsrum og bl.a. mødt Portugal og Norge – men det sker nu i stedet med et hold af 'de næstbedste'. For Wilbek vil teste sine bedste spillere mod top-holdene.

»Det er altid sjovere at teste sit mandskab af på det højeste niveau«, siger Ulrik Wilbek – som 2. oktober udtager de to landshold, der skal til World Cup og Polen, henholdsvis 18 og 16 spillere. »Af de 18, jeg tager med til World Cup, vil de 14 formentlig få plads i den endelige trup til VM i Tyskland i januar. Jeg har 20 navne i have-

det; det er dem, der er inde i billedet – og i den kommende tid skal de 'bekræfte' deres VM-kandidatur gennem indsatsen i landsholdets testkampe og i de forskellige ligaser. Jeg synes, jeg er meget længere fremme med landsholdet, end jeg var på samme tid sidste år, fordi jeg ved mere om den enkelte spiller og hans muligheder for at løse de opgaver, jeg sætter ham til. Derfor kan jeg også garantere, at vi ikke laver det samme stunt som ved VM i Tunesien. At landsholdet rejser hjem, en uge før VM afgøres, sker ikke igen«, fastslår den danske landstræner.

En af de spillere, der var med i Tunesien for snart to år siden – og som godt kan føle et medansvar for det dårlige resultat – er Lars Krogh Jeppesen, venstrebacken fra Flensborg, Barcelona og nu, siden sommerferien, Kiel.

»Jeg var skadet, ikke i form og kunne dårligt spille for halv kraft. Den slags gør jeg ikke igen, det er ikke til gavn for hverken holdet eller mig selv«, siger Lars Krogh Jeppesen – som også for ti-

den er i gang med en intensiv genoptræning efter at have fået brækket to ribben under sæsonforberedelserne i den tyske klub, som har skrevet en treårig kontrakt med den danske landsholdsspiller.

»Det er dybt frustrerende at være skadet igen. De sidste to og et halvt år har været fyldt med skader, og det er de få gode øjeblikke i Barcelona, jeg skal holde fast i for at mindes noget opløftende. Ellers må jeg sige, at jeg dårligt kan huske, hvordan det er at gå ud til en kamp med glæde og fri for smerter af den ene eller anden art«, fortæller Lars Krogh Jeppesen. Han håber at være spilleklar i løbet af få uger, således at han kan være tilbage på Kielmandskabet, når det 1. oktober møder GOG i Champions League-gruppespillet. Lykkedes det, vil Lars Krogh også være inde i billedet til den 18-mands World Cup-trup, Ulrik Wilbek udtager dagen efter.

»Wilbek så mig i to gode kampe for Barcelona, og han ved, hvad jeg står for. Selv er jeg sikker på, at jeg har ni-

HERREHÅNDBOLD

World Cup

■ World Cup-turneringen for mandlige håndboldlandshold – den største turnering inden VM-slutrunden i Tyskland i januar 2007 – har to indledende puljer, en i Tyskland og en i Sverige.

■ Det danske landshold er kommet med, da Frankrigs europamestre har meldt fra. Og programmet for det danske hold i gruppe B ser således ud:

■ Tir. 24. okt. i Bremen 18.00: Danmark – Kroatien
 ■ Ons. 25. okt. i Hannover 18.00: Danmark – Serbien
 ■ Tor. 26. okt. i Bremen 20.00: Tyskland – Danmark

■ Gruppe A spilles i Helsingborg og Malmø og har deltagelse af Sverige, Tunesien, Spanien og Grækenland.

■ Der spilles semifinaler og mellemspill lørdag 28. oktober i Helsingborg – og finale og placeringskampe i Malmø søndag 29. oktober.

veuet til en plads på VM-holdet, men jeg skal kun være med, hvis jeg er i topform og fri for skader. Så meget har jeg da lært af de problemer, jeg har døjet med i de

senere år. Det nytter ikke at spille, når man er skadet, for det giver kun følgeskader«, siger Kielspilleren.

rasmus.bech@pol.dk